

The Friendship Societies

curious

05 Des 08

Australien Kanada Nya Zeeland USA

Amishfolket

Rundresa i Kanada

Hot Water Beach

Lady Elliott Island

Utgiven av

**World Association of
Friendship Societies**
CURIOS

ISSN 1890-4041
Nr. 4 (Oktober 2008)
Upplaga: 20 000

Ansvarig utgivare

Jørgen Dieckman Rasmussen

Redaktion

Jørgen Dieckman Rasmussen
Frank Haga
Helle Rettig
Erwin Apitzsch

De i artiklarna framförda åsikterna är författarnas och delas inte med nödvändighet av utgivaren. Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera och förkorta artiklar och inlägg. Omtryck med tydlig källangivning är tillåten.

Layout och tryck

Target Reklamebyrå AS
v/ Ingrid Reime,
ingrid@target-reklame.no

Vänskapsföreningarna / WA

Postbox 16
5500 Middelfart
Tlf. 40 40 72 12
post@curiousexplorer.dk

Vänskapsföreningen Danmark

Aus NZ
Hanne Bache
hanne.bache@curiousexplorer.dk

Can USA

Jørgen D. Rasmussen
jorgen.dieckman.rasmussen@
curiousexplorer.dk

Vänskapsföreningen Sverige

Can USA
Axel Sandahl
axel.sandahl@curiousexplorer.se

Aus NZ

Erwin Apitzsch
erwin.apitzsch@curiousexplorer.se

Vänskapsföreningen Norge

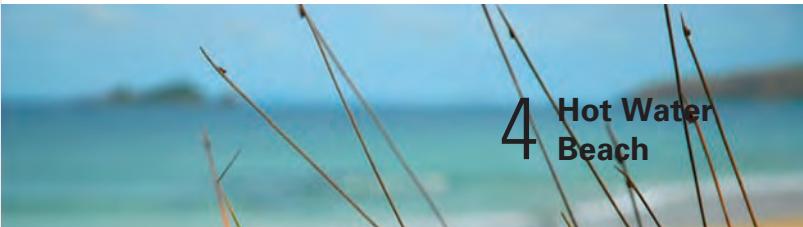
Frank Haga
frank.haga@curiousexplorer.no

www.curiousexplorer.dk
www.curiousexplorer.se
www.curiousexplorer.no

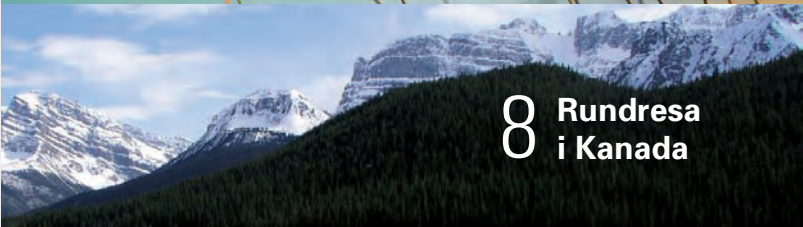
**curious
explorer**

Dags att förnya medlemskapet

Om du inte har betalt medlemsavgiften 2008 finns ett inbetalningskort bilagt i denna tidning. Om du vill fortsätta att vara medlem ombeds du att betala medlemsavgiften på 150 kronor senast den 10 januari 2009. Om du inte önskar förnya ditt medlemskap kan du bortse från detta meddelande. Du kommer då inte att få medlemstidningen längre.

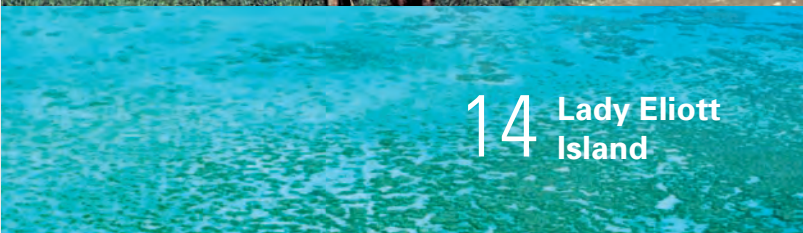
**4 Hot Water
Beach**

**8 Rundresa
i Kanada**

**10 Amish -
folket**

**14 Lady Eliott
Island**

Fortsatt verksamhet

Det är nu lite drygt ett år sedan som Vänskapsföreningarna och MyPlanet enades om att gå skilda vägar från och med den 1 januari 2009.

Det har skett mycket nytt under detta år: Först och främst har vi etablerat en fast kontakt med våra medlemmar genom medlemstidningen Curious. Vi har också fått en hemsida, som ger inspiration för våra medlemmar, och vi har i och med anställningen av Helle Rettig fått en verksamhetsledare som brinner för vänskapsföreningsidén i samma utsträckning som styrelsen gör.

Allt har inte blivit perfekt på ett år, men vi har kommit ett stort steg längre genom att skapa den gemenskap som ligger i tanken om vänskapsföreningar. Vi har redan sett resultat i form av stor uppslutning kring de aktiviteter som vi har arrangerat under årets lopp, och vi förväntar oss att möta ännu fler av medlemmarna nästa år.

Till sist återstår bara att berätta att Curious får ett nytt format nästa år. Vi går från A 5 till A 4-format, vilket många medlemmar har efterlyst.

Med denna «julkapp» önskar Vänskapsföreningarna sina medlemmar en riktigt God Jul och ett Gott Nytt År.

Jørgen Dieckmann Rasmussen

Redaktör
Ordförande för den Kanadensiska-
Amerikanska Vänskapsföreningen i Danmark

Curious Explorer är:

Canadisk-Amerikansk vänskapsförening för Danmark.
Australisk-Nya Zeeländsk vänskapsförening för Danmark.
Canadisk-Amerikansk vänskapsförening för Sverige.
Australisk-Nya Zeeländsk vänskapsförening för Sverige.
Canadisk Amerikansk Australisk Nya Zeeländsk vänskapsförening för Norge.

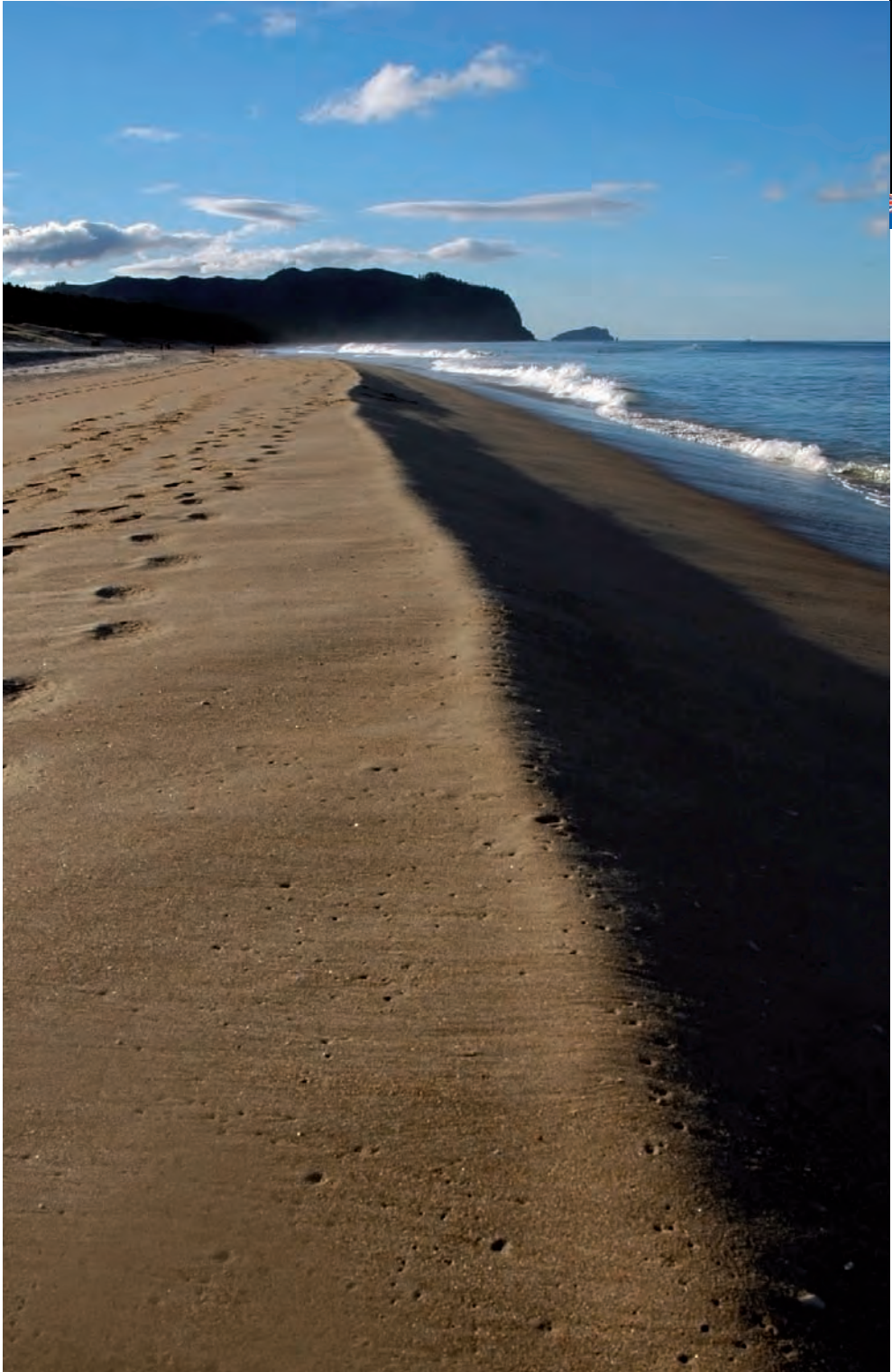
Hot Water Beach

– en speciell upplevelse på New Zealand

Kan du föreställa dig att gräva ett hål en strand och skapa ditt eget badkar med varmt vatten, medan Stilla havets vågor brusar endast några meter bort? Nej, det kan vara svårt att tro, men det är faktiskt möjligt på Hot Water Beach på halvön Coromandel på Nya Zeeland. På grund av termisk aktivitet i underjorden kan man vid lågvatten uppleva varmt vatten bara några centimeter ner i sanden.

Vi parkerade bilen och tittade skeptiskt på den grå himlen. Tanken var att byta till badkläder och sedan springa ner till stranden för att testa detta termiska vidunder, men vi var badkrukor en kort stund. Det såg kallt ut. Det var trots allt vinter, himlen var grå, och Stilla havet såg mycket bistert ut. Badkläder var inte det första valet. Vi satte på skorna, drog upp byxorna och tog med badkläderna – bara för säkerhets skull.

Vad vi inte hade lagt märke till var att vi för att komma till stranden måste korsa en liten flod. Inte särskilt djup, men tillräckligt djup för att byxorna skulle bli våta. Hm... ok, badkläderna på och så den stora fleece-tröjan utanpå. Dragkedjan helt uppdragen. Floden var kall, tårna frös till is och jag var tvivlade ärligt talat på vad vi höll på med. Det som tröstade mig var att folk längre bort på stranden gick runt i badkläder. Det låg faktiskt några på stranden

i badkläder. Detta skulle ändå testas när vi nu var här, det får bära eller brista.

På väg hem från stranden kom värmen tillbaka i tårna. Inte på grund av promenaden, utan för att sanden var varm – på vissa ställen till och med riktigt varm. Vi hade tajmat vårt besök bra och kom ett par timmar innan högvattnet. Varma källor under stranden värmer upp sanden och gräver man bara lite finns där varmt vatten. Flera familjer hade redan grävt hål och lagt sig i dessa «badkar». Varm ånga steg upp från sanden och syntes tydligt i den kyliga luften. Vi stod stilla och talade lite om vår fortsatta resa, medan fötterna sakta sjönk ner i den mjuka sanden. Det blev varmt. Mycket varmt. Till och med för varmt. Det var otroligt!

Det var tydligt att det hade varit en stor fördel om vi hade haft en spade, en

skyffel, en spann – något att gräva med. Det hade vi inte. Men lyckligtvis fanns det andra som hade det och den första familjen, som låg i en skön liten grop, erbjöd oss att överta deras när de gick en stund senare lämnade stället.

Äntligen åkte fleecetröjorna av och vi låg så länge som vi kunde vara där, i ett utgrävt hål, som kanske var 40 cm djupt och tillräckligt stort.

Av grannfamiljerna lärde vi oss att temperera vår pool med kallt vatten från Stilla havet - det gick bra att låna deras spann. När vi väl var uppvärmda och kom att tänka på vårt vikingablod, tog vi en simtur i vågorna. Det var nästan som Västerhavet i maj. Alltsammans var en fantastisk upplevelse. Kanske lite som att rulla sig i snön efter ett bastubesök – och med en fantastisk utsikt över Stilla havet

samtidigt. Vi hade rent faktiskt legat i ett naturligt badkar på en strand på Nya Zeeland mitt i vintern och därefter badat i Stilla havet.

Vi skyndade oss tillbaka till vår varma pool, grävde ibland med händerna för att komma lite längre ner eller skapa en bättre huvudkudde. Vi blev liggande tilldessa tidvattnet återigen drev upp det kalla vattnet över stranden och över oss. Det var trots allt dags att resa vidare.

Hot Water Beach ligger på halvön Coromandels östkust, mellan Taurua och Whitianga. Det är lättast att komma dit i bil, men de lokala turistbyråerna kan också förmedla resor dit.

www.hotwaterbeach.co.nz
(inklusive tidvattenstabell)

Text och foto: Sekretariatsleder Helle Rettig

Annonse

Forsendelser fra Skandinavien til Australien, New Zealand, Canada og USA arrangeres.

Retur forsendelser kan arrangeres efter nærmere aftale.

Medlemsrabat: 5% - 10%

GJESSING SHIPPING APS.

Nordsøvej 15
DK 2100 København Ø.

Telefon 45-39271712
Fax 45-39271800
E-mail: jens.lindgreen@tiscali.dk

Annonse

Vin Down Under tilbyder i samarbejde med Australsk/New Zealandsk Venskabsforening en vinklub med fokus på dette store spændende område.

Vi er klar omkring primo oktober med Europas største udvalg af vine fra Down Under. Små kvalitetsproducenter med ret unikke vine, som vi er ene om forhandle i Europa.

Læs mere på www.tourvindownunder.dk eller www.vindownunder.dk om arrangementer/historier mm.

Vinene kan pt. leveres i Danmark og Sverige.

VinDownUnder
Rønhøj 48
9310 Vodskov
info@vindownunder.dk

På rundresa i västra Kanada 2008

För fjärde gången valde vi att åka på semesterresa till Kanada, och det var inte något svårt beslut för familjen. Varför: Jo, helt enkelt för att Kanada är något som går in i ens blod, och man känner att man inte är färdig med landet och de möjligheter som finns runt varje hörn.

Vi har tidigare kört med husvagn i British Columbia, och hela familjen var överens om att det skulle vi göra igen. Den frihet och rörlighet som husvagnen ger är helt obeskrivlig och semestern tillbringas utan rädsla för att inte hinna fram till nästa hotell eller för att det inte ska finnas plats, och man har oanade möjligheter att vistas i naturen långt ut i vildmarken och samtidigt vara självförsörjande (ström/värme/kylskåp mm).

Vi valde också vårmånaderna maj/juni för resan. Vid den tiden är naturen helt fantastisk, och det är mycket få turister. På våren kan man få uppleva snö och is i bergen, frisk vår i dalarna och det är ljuvligt varmt i solen – allt är friskt och grönt, och luften är klar. Träd och buskar och annan växtlighet har på många platser inte slagit ut helt och det gör att det är en fantastisk utsikt in i skogarna, ner i dalarna, längs floderna. På så sätt ser man ofattbart många djur i form av vildhundar, vargar, björnar, bävvar, örnar och älgar.

Rekommendationen för resan är därför självklar: res på våren, för det är då man kan få de riktigt stora upplevelserna. Rent konkret är det tiden då björnarna kommer ner från bergen för att äta färskt grönt gräs. Möjligheten att få se björnar är stor, och det gjorde vi – vi såg många björnar. Vi ljuger inte när vi säger att vi slutade räkna dem efter två veckor – det var helt otroligt.

Utöver ovanstående är ett konkret restips att ta färjan (Inside Passage) upp längs British Columbias västkust från staden

Port Hardy på Vancouver Island till Prince Rupert, som ligger på fastlandet strax söder om Alaska. Det är helt enkelt en resa där man får se något av det vackraste Kanada har i form av berg, fjordar, valar (späckhuggare/gråvalar), sälar, delfiner, och örnar. Det mesta av resans sträckning går inomskärs, där man seglar i smala fjordar och passager. Man tappar nästan andan när man seglar förbi vattenfall och snöklädda fjäll. Området har också en fantastisk historia vad indianerna anbelangar.

Färjan som tillhör provinsens rederi (www.bc-ferries.com) är inte så gammal och därmed supermodern med alla faciliteter. Resan var helt enkelt en lång «upplevelse», och upplevelserna på resan översteg vår vildaste fantasi med råge. Under månaderna maj och juni finns det stora chanser att få se späckhuggare på båtturen – och mycket riktigt: Vi såg flera valar simma runt färjan... helt fantastiskt.

Ta bilen eller husvagnen och fortsätt resan vidare österut till Prince Georg.

Sträckan mellan Prince Rupert och Prince Georg var en fantastisk biltur och mycket varierad med allt från gamla indianbyar (Ksan Indian Village) till moderna provinsstäder, som alla ligger som pärlor på ett snöre längs Yellowhead Highway. Vi följde därefter Gold Rush Trail söderut och slutade i Vancouver efter en fantastisk rundresa, som under fem veckor också förde oss från Jasper till Banff, Mount Revelstoke och mycket, mycket mera.

Text och foto: Carsten Bue Frandsen, Odense

Amish-folket

Lite mer än tre timmars bilresa från New York, i Lancaster County, lever Amish-folket precis som på 1700-talet. Där finns det inga bilar, datorer eller elektricitet.

Amish-folket, även kallade «Slätternas folk» kommer ursprungligen från Schweiz. Grundaren för denna kristna rörelse var Jacob Amman. Amish-rörelsen stod för bevarande av gamla traditioner och separation från den övriga världen. Vid 18-års ålder döptes man, men under 1500-1600 talet var det förbjudet att ha vuxendop, så därför förföljdes dom av den katolska och lutherska kyrkan för sina åsikter. Dom dömdes som kättare och bestraffades med döden och brändes och stoppades i säckar och kastades i floden.

Amish-folket bor huvudsakligen i Pennsylvania i USA. Där lever dom som dom alltid har gjort och försöker bevara sin speciella kultur och sitt sätt att klä sig. Språket dom använder är ofta tyska vid sidan av engelska. Idag finns det över 25 olika Amish-grupper och alla har de lite olika traditioner.

Att åka från New York med dess trafik och buller på Interstate 95 och efter ca tre timmar «befinna sig i 1700-talet» känns så överkligt! Man möts av ett otroligt

lugn; det är så tyst – ingen trafik, inget buller från maskiner – inga tutande bilar eller larmande traktorer! Med andra ord; det är som att sätta sig i en tidsmaskin och åka bakåt ett par hundra år. Man ser t. ex. inga telefonstolpar eller elkraftledningar. Man använder gasol till sina varmvattenberedare, moderna spisar och kylskåp. Gasolen används också till att tända lamporna inomhus, i ladugårdarna och i affärerna. Elektricitet och förbränningsmotorer används bara i undantagsfall – t. ex. att göra glass - allt för turisterna! En del familjer har telefon men dessa förvaras i små hus som ser ut som utedass. Detta för att dom inte vill störa någon när dom ringer. Det är någonting som kanske vi skulle tänka på! Ibland saknar jag den «gamla goda tiden», när man inte hade mobil. Tänk vad tyst det skulle bli på tåg, spårvagnar och bussar.

Avsaknaden av bilar är markant. Det är bara turisternas bilar man ser. Själva färdas dom i svarta övertäckta hästdroskor «buggies».

Så här minns jag mitt första möte med «The Amish People»: Det kom en man och hans fru gående på vägen och vad jag först la märke till var deras klädsel. Mannen var klädd i mörka byxor med hängslen, blå skjorta och svarta skor. På huvudet hade han en stråhatt. Under hatten syntes ett kraftigt skägg. Mannen låter skägget växa efter det att dom har gift sig. Denne man måste ha varit gift länge för skägget var långt ner på bröstet! Hans

fru bar en lång kjol och en långärmad grå blus samt cape och förkläde. På huvudet hade hon en vit mössa. Vita mössor bär kvinnorna om dom är gifta, annars bär dom svarta mössor. En Amish-kvinna klipper aldrig sitt hår; det hålls ihop som en knut i nacken och gömt under mössan. Klädseln är alltså väldigt ålderdomlig och baseras på svart, grått och vitt. Knappar används inte. Istället är kläderna fastsatta med nålar och hyskor. Knappar är lyx, så även smycken.

Amish-folkets klädsel är ett uttryck för deras tro. De vill hellre leva ett enkelt liv än att bli rika. De lever «nära jorden» och värnar om varandra och följer bibeln till punkt och pricka och lever ett liv helt separerat från världen utanför byn. På senare år har dom fått problem med ungdomarna, som är frestade att ta en titt på den «övriga världen».

Amish har inga kyrkor, men håller gudstjänst hemma hos någon i församlingen varannan söndag. Musikinstrument är förbjudna, därför finns det ingen musik på deras gudstjänster eller i byn när dom har fest. Man följer en turlista vem gudstjänsten skall vara hos. En församling består av ca 80 personer. Gudtjänsten börjar vid 8.30-tiden på morgonen. Män och

kvinnor sitter åtskilda under gudstjänsten. Barnen sitter i regel hos kvinnorna. De «kyrkfria» söndagarna åker man och hälsar på släkt och vänner.

Skolgången är lite annorlunda än den vi är vana vid. Amish-barnen går i skola motsvarande vår grundskola, men inte längre. Amish-samhället är i sig en skola och de utbildar hela tiden sina barn praktiskt i hur de ska bli bönder, snickare, eller handelsmän redan från ung ålder. En tonåring vet redan hur man driver ett lantbruk. När en Amish-flicka är tolv år kan hon laga mat åt ett helt arbetslag. Amish-folket har därför nästan ingen arbetslöshet.

Jordbruket bedrivs som för 100 år sedan, byggnationen likaså. Dom strävar efter att vara självförsörjande. Lantbrukarna använder inga motorer i jordbruket, men dom kan använda moderna redskap dragna av hästar eller mulor.

I Lancaster, beroende på hur stora åkermarker dom har, så odlar dom majs, hö, vete, tobak, sojabönor, korn, potatis och grönsaker.

När dom ska köpa ny mark så betalar dom med kontanter, för dom är helt emot

lån. Om dom hamnar i skuld, så hjälper vänner och grannar till.

En vanlig dag för Amish-familjen är att dom går upp tidigt – redan klockan 5 på morgonen för att mata djuren och mjölka korna. Få Amish mjölkar korna för hand. Idag har dom modern mjölkutrustning – dock inte elektrisk. Efter mjölkningen lagar hustrun frukost. Därefter tvättar hon kläder för hand och sedan hjälps dom åt ute på åkrarna. Hon syr alla kläderna själv; dock inte underkläder som man köper. Inte heller hattarna tillverkar de. Dom får inte använda någon form av preventivmedel, varför det inte är ovanligt med stora familjer. Ju fler barn dom har desto mer hjälp får dom ute på åkrarna, i snickeriverkstäderna osv. God hjälp får dom ju också när dom blir gamla och inte orkar ta hand om jordbruket själva. Föräldrarna tar del av barnens aktiviteter men när barnen kommer hem från skolan så måste de göra sina dagliga hushållsgöromål först, sedan läxorna och sist lite lek innan det är dags att gå till sängs.

Amish-folket är väldigt privat av sig och ogillar turister som är närgångna. Var snäll och respektera deras önskan om att leva privat, när ni åker omkring i detta harmoniska samhälle. Fråga alltid om det

är okey att ta ett foto. Numera är dom vana vid turister och ungdomarna har lite lättare att förstå att vi vill föreviga dom på bild. I vårt moderna samhälle så har vi mycket att lära av Amish-folket – som exempelvis deras tillgivenhet till varandra och till jorden.

Det går bussturer från New York till Philadelphia i Pennsylvania och till Amish-folket. Det är en dagstur som går klockan 7 på morgonen måndagar och onsdagar. Man får se Liberty Bell, Constitution Hall, Constitution Square, Efert Alley – den äldsta bebodda gatan i Amerika, Benjamin Franklin Parkway och mycket mer. När man kommer till Amish-folket får man lära sig mycket om hur dom lever och vad dom lever av. Turen avslutas med lunch på Amish Marketplace i Lancaster.

Kostnaden för denna bussutflykt är omkring 160 dollar – lunch inkluderad.

Det är klart att det är bekvämt att åka buss, men vill man ta bilder av landskapet och dess omgivningar så stannar ju inte bussen där man vill. Att hyra bil i USA är billigt och bensinen är billiga – så ta gärna bilen och se mera!

Text och foto: Margaretha Ek

Lady Eliott Island

Text och foto:
Johanna Gittne, Stockholm, Sverige

Stora Barriärrevet är för många ett måste när man är i Australien. Jag dyker själv inte, men tycker om att snorkla. Oavsett vilket så är Eco-ön Lady Eliott ett väldigt speciellt resmål.

Jag utgick från Harvey Bay där flyget ut till ön tar ca 45 minuter och som är en av tre öar i Stora Barriärrevet som har direktflyg. Bara den är en hissnande upplevelse... Ön är inte större än att man kan gå runt den på ca 30 minuter. Mitt på ön ligger den gräsbevuxna landningsbanan och runtomkring och överallt massor och åter igen massor av fåglar. Ön tillhör Great Barrier Reef Marine Park och har den högsta klassificeringen av Marine National Park Zone by GBRMPA. Öns logotype innehåller en mantarocka, och anledningen till det är att det finns över 40arter som lever i området.

Eftersom jag inte själv dyker har jag inget att jämföra med men av dem som jag

hört har dykt här säger att det är ett av de absolut bästa ställen. Det som är så bra när man snorklar är att längs med ena sidan av ön finns ett rep som man tar tag i och drar sig framåt längs den fantastiska undervattensmiljön. På så sätt kan man fokusera på vad man ser och inte var man är. Det går liksom inte att komma bort. Man bör dock vara beredd på att det är kraftiga strömmar och personalen informerar om vad som gäller under hela dagen. Ta sikte på fyrtornet där man oftast börjar dyk- och snorkelaktiviteterna. På den andra sidan ön en lagun finns som är perfekt att snorkla i när det är tidvattnet. Då kommer de allra färggladaste fiskar, sjöstjärnor, och andra vattenvarelser in. Om man aldrig sett en vattengurka tidigare så kan jag lova att man har sett hundratals när man åker därifrån.

Det ordnas väldigt många olika aktiviteter på ön, allt från Reef walks, matning av fiskar, filmvisningar om naturen och livet i havet till glasbottenbåtar som åker på snorkelutflykter. Snorkla och dyka kan man med eller utan guide (utrustning finns att låna kostnadsfritt). Det finns en mängd olika dykningar för olika erfarenheter. Det man bör kolla är att det krävs

vissa medicinska intyg för att delta i vissa kurser men det känner säkert ni som är dykare till. Beroende på vilken tid på året du åker kan du även få vara med om att se havssköldpaddor lägga ägg. Helt fantastiskt! Vi stod i månskenet från åtta på kvällen till midnatt och väntade och väntade, men det var det värt, för då hade havssköldpaddan grävt en tillräckligt stor grop utan att ha blivit störd och kunde ägga sina drygt 100 ägg. Då kunde vi tända en lite pannlampa och kamerorna gick varma utan att störa henne. Vi fick även vara med om att släppa små små sköldpaddor ut i havet för att de skulle klara sig undan alla faror som finns för dem på vägen ner.

Man kan åka till ön över dagen, men jag velde en övernattnig och hade lätt kunnat stanna en natt till. Det finns lite olika typer av boende. Vilket man än väljer så är det rent och fräscht och servicen är mycket bra. Man möts direkt efter landning och blir visad var man ska bo, och var allt annat ligger för att man ska ha en trevlig vistelse. Sen är det upp till en själv att delta i så mycket eller lite man vill så klart. Halvpension med middag på kvällen är inkluderad då det endast är en restaurang på ön. Även den följer noga eco-turismen och inget annat än just eco-turism passar in på ön i den miljön, så det är lätt att följa. Man får instruktioner vid ankomsten om vad som gäller för ström, vatten mm. Möjligtvis kan det uppfattas som aningen dyrt, men om man tänker på att allt är inkluderat samt allt arbete som det krävs för att driva denna anläggning där den ligger efter de riktlinjer som krävs så är det väldigt överkomligt. Det finns som på så många andra ställen bra paketerbjudanden. Personalen är suverän, ger bra service men är framför allt väldigt kunnig och engagerad i sitt arbete vad gäller Reef Marine Park Zone. De flesta studerar vid något universitet med inriktning på marinbiologi.

Det finns en historik om ön som en gång fungerade som fyrplats. Man kan läsa om fyrtornet på hemsidan. Tornet finns kvar att beskåda idag, men det

finns en hel del andra anledningar att åka dit – Stora Barriärrevets fantastiska undervattensliv.

www.ladyelliott.com.au

Medlemskap

Medlemskap i en av vänskapsföreningarna kostar 150 kr för ett år och täcker hela hushållet.

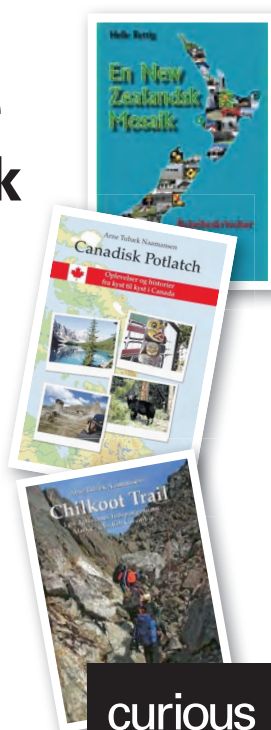
Betala in 150 kr på PlusGirokonto 36 72 66 - 4 för den Kanadensiska/Amerikanska föreningen och 150 kr på PlusGirokonto 54 81 31-2 för den Australiska/Nya Zeeländska föreningen och uppge namn och adress så är du medlem.

www.curiousexplorer.se - nu också med webbutik

En Nya Zeelandsk Mosaik (Helle Rettig) 98 kr
En Canadisk Potlatch (Arne T. Naamansen) 120 kr
Chilkoot Trail (Arne T. Naamansen) 150 kr

(plus porto)

Böckerna säljs så länge lagret räcker. Läs mer om böckerna på www.curiousexplorer.se/shop

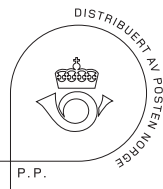
Temakvällar om Jorden Runt-resor

Australian/New Zealand Friendship Society (ANZFS) och Canadian/American Friendship Society (Can/Am) arrangerade i samarbete med MyPlanet två temakvällar om Jorden Runt-resor i Göteborg den 12 november och i Lund den 13 november. Temakvällarna var välbesökta, 71 deltagare i Göteborg och 59 i Lund, och inleddes med en kort information om de arrangerande föreningarna. Därefter följde tre presentationer i form av ett block om destinationer i Nordamerika och ett block om resmål i Oceanien. I pausen gavs tillfälle att prata med föredragshållarna. Dessutom gavs konkreta tips om hur man planerar och genomför en Jorden Runt-resa. Föredragen och de fantastiska bilderna var mycket uppskattade, vilket poängen 4,2 på en femgradig skala både i Göteborg och Lund visade i utvärderingen. Temakvällarna avslutades med att MyPlanet lottade ut två resehandböcker och ett presentkort på 2.000 kronor som en grundplåt till en resa. Utvärderingen visade också tydligt att deltagarna önskade fler arrangemang i form av tema- eller reskvällar och då hellre på vardagar än på helgdagar.

Erwin Apitzsch
Ordf ANZFS

B-Economique

NORGE

Nästa nummer av Curious kommer i februari 2009

Nya upplevelser – ökad kunskap!

